

Léta jdou

Fešáci

G
1. JÓ, když mi bylo dvacet let, lidi,
C **G**
nechtěl bych se vracet do těch let,
D
jak já se cítil krásně a myslel tenkrát, že mi patří svět
C **G**
a těch holek, prostě síla, no každá byla kus,
C **G** **D**
štíhlá, něžná jako víla, tak odmítnout je zkus!
G
Tenkrát kytaru jsem brával,
C **G** **G7**
večer v parku na ni hrával svoje blues.

C **G**
R: Léta jdou, přímo letí, kolik dnů je přede mnou,
D **G**
kolik nocí bez napětí, které mi snad zůstanou,
C **G**
léta jdou, přímo letí, zas můžu klidně spát,
D **C Hmi Ami D G**
ať mi ženský dají pokoj, já s kapelou jdu hrát.

2. Po pár letech se mi zdálo,
tenhle život že je málo, já chtěl víc,
představte si, že já, blázen,
začal hledat čistou lásku bez hranic:
"To naučíš se dobře vařit, pak mandlovat a prát,
hochu, musíš se víc snažit mi celou lásku dát",
tohle slýchal jsem stále, když tam ležela,
já málem chtěl to vzdát.

R: Léta jdou ...

3. Pak jednou se to stalo,
to ji večer zase bralo vztekání,
kde se to ve mně vzalo, já zeptal se,
proč vždycky přehání?
A pak jsem dostal hroznou ránu, až přišlo zatmění,
Doktor, ten mně budil k ránu dlouho ze spaní,
já ležel na "áru", ji čekalo místo baru vězení.

R: Léta jdou ...

A pak jsem dostal hroznou ránu, až přišlo zatmění.
Doktor, ten mně budil k ránu, dlouho ze spaní.

Já ležel na ARu. Ji čekalo místo baru vězení.

Léta jdou, přímo letí, kolik dnů je přede mnou.
Kolik nocí bez napětí, které mi snad zůstanou.
Léta jdou, přímo letí, zas můžu klidně spát.
Ať mi ženský dají pokoj, já s kapelou jdu hrát.

Léta jdou, přímo letí, kolik dnů je přede mnou.
Kolik nocí bez napětí, které mi snad zůstanou.

Léta jdou, přímo letí, zas můžu klidně spát.
Ať mi ženský dají pokoj, já s kapelou jdu,
s kapelou jdu hrát.